

ІНСТИТУТ

МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

SHEPTYTSKY INSTITUTE
17 WELLESLEY STREET, TORONTO, CANADA

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

“ВІД МОРЯ ДО МОРЯ”

1. Історія говорить:

Наша вільна Канада сягає від океану до океану. В кожній провінції, чи то на преріях, в горах, чи в містах живуть тисячі наших українців.

Цим людям, котрих біда й нужда вигнали з рідних земель, конечно треба великого числа провідників як на полі національнім так і на ниві релігійно-духовній.

Правда, що Галичина, за 50 років нашої еміграції до цієї Домінії Бритійської Імперії, дала нам частину своєї провідної еліти. Невдалось ворогам, сектантам, асиміляції, і підсобникам радикальних держав, розбити цілковито наш робучий й страдальний нарід.

Чому?— Тому, що хоч маленьке, але самопосвячує число нашого проводу стало й іще стає на чолі наших людей, й на обороні тої народньої й духовної спадщини, котру бідні наші емігранти привезли тут зо Старого краю.

Де на початку було потрібно церков, ми їх збудували!

Де треба було народніх домів, ми їх поставили!

Треба було рідної школи?— Ми її зорганізували!

Все нараз так як гриби по дощі, не могло розвинутиись, або повстати. Сини наших емігрантів, маючи амбіцію й дух самопосвяти супроти народу й Бога, прилучились, по многих роках тяжкої науки й жертв зо сторони батьків, до тих одиниць, котрі стояли в проводі наших робітників й хліборобів, або фармерів.

Богу дяка за це все. Але годі нині заложити собі руки й задоволятися тим, що ми по цю пору здобули.

Так, велике число наших синів, що в Канаді родились, є нині священиками, лікарями, адвокатами, професорами і т.д.... але не всі члени нашої інтелігенції мали нагоду в чужих гімназіях, університетах і школах, приготовитися до проводу. Часами навіть й в рідній хаті, батько й мати не дбали (або не дбають) чи діти їхні (наша будучність) вміють говорити рідною мовою!

2. Будучність:

Перед цею війною іще було сяко-так, але часи тепер повні чорної загрози для будучности тої України нашої, що через шість літ вороги нищили й різали й палили.

“Ніхто не дає того, що він не має!” — сказав мудрець. Отже й Україна не може нині, й на будуче, не буде в силі нам дати для українців тут в Канаді, нових провідників.

В Старім краю, ворог їх вимордував, або за-

слав в полон, або порозганяв по Європі.

На цих останніх ми ще мали крихітку надії, але нині чуємо, що впертий ворог, жадаючи зовсім знищити наш нарід, вимагає, щоби приязні уряди загнали кожного з наших збігців там, де він родився... значить, щоби легше було ворогові поставити наших іще живучих провідників "под стєнку" й дати кульку в лоб!

Загроза зо сторони завзятого й кривавого ворога є страшніша для нашого народу як в часах турків і татарів! Віримо що, мимо всего, наш український нарід не вмре, не загине, хоч не буде мати много провідників, бо знаємо, що Бог, Суддя справедливий до якогось часу терпітиме ще несправедливість над Україною.

Але колиж буде в силі повстати проти ворога й пірвати кайдани, нарід без проводу?

3. Чого потрібно?

Україна, наша кров, кличе до нас, щоби ми встали разом до праці на вільній землі.

Нині ми обовязково мусимо розбудитись й прийти на поміч нашому народові!

Як?... Є різні способи й засоби. Між ними є один, що його ми вважаємо за конечність.

Треба нам в кожній провінції Канади здобути Інститути в містах, де є університети, до котрих ходять наші юнаки! Канадійські університети дають добру науку, але не можуть нам

приготовити провідників. Нема чого їх винувати за цей брак.

Наш хлопець, наша дівчина, можуть бути знаменитими професіоналістами, значить артистами в своїй прибраній професії, але це не значить, що заразом вони будуть, або є щирими й совісними патріотами, що вони є готові взяти народній й духовний провід, для добра народу й слави Божої, від тих, що вже старіються.

Ба! Їхня несвідома байдужність про долю народу може згіршити тисячі людей. Через брак одного провідника, тисячі наших людей можуть пропасти в цім або тім місті, в цій, або тій околиці.

Наш бідний робітник, або фармер хоче доброго проводу, але самий він не в силі взяти провід в свої руки, бо він, через обставини, на це не приготований.

Отже тільки надія є на українські Інститути для дівчат і хлопців-студентів тут у Канаді.

Знаємо, що за рік, або за два, ми не в силі мати много таких виховних інституцій. Але одна річ певна: що ми можемо й мусимо хоч піддержати ті інститути, що ми їх вже маємо, або започаткували.

4. Інститути:

Наш Саскачеван вже має, але ще потребує більшого будинку. Отже чогож жалувати своєї жертви?

Бурса ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні виховала вже поважне число юнаків, котрі нині стоять на чолі сильних і примірних організацій як УКЮ й БУК....

Там робота йде успішно, бо є сильний провід, й приготовані голови!

Манітоба має вже Дівочий Інститут, де наші діти, сестри черпають перли знання віри, мови, й історії українського народу. Підтримуймо це діло, бо нам треба й доброго проводу для наших українок в Канаді... осіб, що зрозуміють наших жінок, дочок і сестер.

В Едмонтоні є також дім для студентів, бо там знаходиться також університет.

Ніхто не може сказати, що нема в нас доброї ціли, на котру міг би дещо час від часу кожний один з нас жертвувати.

5. Вельми-значний Інститут:

Минулого року й наша Онтерійська провінція пробудилась до цієї значної справи, на З'їзді Молоді в Гамилтоні (11-го листопада 1944).

В місті Торонто вже куплено гарний три-поверховий будинок для наших студентів. Чому в Торонто?— Бо там є найбільший й найсильніший університет на цілу Канаду.

Цего дому було треба вже давно, бо зо всіх провінцій наші юнаки приїзджають до Торонта на вищі курси різних факультетів.

Думаємо, що коли обставини такі, то значення Інституту Митрополита А. Шептицького в Торонті буде й вже є дуже важне, не тільки для онтерійських українців, але й для всіх нас живучих у Канаді.

Дім коштує \$16,000 й вартує більше. Наші люде в Онтеріо вже зложили поверх \$10,000. До них причинились одиниці з Заходу. Але ще треба довг сплатити, дім приготувати до своєї ціли, й купити меблі й інші потрібні речі.

Юнаки наші з цілої Канади будуть користати з цього Інституту, де вони черпатимуть науку св. віри, мови й історії рідної.

Їм цього потрібно й вони цього жадають від нас. Будьмо щирими українцями. Не жалуймо нині своєї жертви.

Відзиваємось до всіх вас, а переважно до відділів УКЮ й БУК-а, завданням котрих є бути піддержками католицької й національної Акції між українцями греко-католиками в Канаді.

Треба вже цеї осени отворити цей Торонтонський Інститут, але на це ще треба много грошей і труду. Ми, члени комітету, не жалуємо ні жертви, ні часу, але без **Вашої** помочі, дорогі братя й сестри по крові й мові, ми не будемо в силі довершити цього діла мов слід.

Грошей конечно треба, щоби цей дім був атрактивний для студентів..., щоби вони були горді в нім жити й вчитись.

Нащо ж мають наші хлопці мешкати й харчуватися в чужих для них хатах, де можуть над ними ділати проти-українські, або проти-духовні впливи?

Інститут в Торонто виховуватиме для родичів щирих синів, для народу добрих патріотів, а для Церкви сердечних співпрацівників щодо спасення душ.

Отці парохі, в модернім життю не годні досягнути всіх і вся, але з приготованими синами народу й Церкви, праця буде мила й корисна.

Коли ми матимемо поважне число професіоналістів, що будуть давати масам народу гарний примір національно й духовно, тоді Бог благословитиме наш нарід, і цей розвиватисяме мимо перепон і сили наших ворогів.

Ворог має військо, а ми не маємо. Вороги мають міліони грошей, а ми хоч бідні, але жертовенні.

Ворог хоче нас знищити, а ми будьмо впертими, й скажім, що ми хочемо жити й розвиватись так як інші народи, чи то великі, чи то малі!

Асиміляція нищить ряди нашої молоді, а ми постановім собі, що ми її спинемо!

Якже ж ми довершимо цього діла?— Через рідну мову в дома, через рідну школу при парохії, і через наші Інститути!

В них ми виробимо собі провідників, що

прийдуть на поміч тим, що тяжка праця пригноблює.

Коли вороги замордують одного в Старім краю, то хай на його місце тут в Канаді стане десять молодих!

Але памятаймо, що словами це не зробимо.

Не забуваймо, що діла голосніше говорять ніж слова.

Наші Інститути потребують Вашої обильної жертви, а Ви всі потребуєте наших Інститутів!

Ми всі, котрі журимося долею народу, маємо зрозуміти, що в Торонті має бути такий дім і то прекрасний!

В минулих роках, через брак такого виховавчого Інституту, ми втратили багато провідників, хоч нарід не все втратив синів.

Нікого нема чого винувати: що було, то й минуло, але нині Боже Провидіння й скріплення народнього фронту вимагають від нас, щоби ми не жалували на то що треба на ті цілі.

Інститут Шептицького кличе до вас і нетерпеливо жде на ваші обильні жертви! Ви жертуйте з нами, а ми роботу скінчимо й осягнемо всі разом найкращий успіх!

Комітет:—

о. Кан. П. Каменецький,
276 BATHURST, TORONTO, ONT.

о. А. Роборецький,
143 FRANKLIN, TORONTO, ONT.

о. Н. Кушнірик,
436 KING EAST, TORONTO, ONT.

Залучаю долярів як свою жертву
на Інститут А. Шептицького в Торонті.

NAME

ADDRESS

.....

ENGLISH SECTION

(By Dr. John W. Kucherepa (M.D. L.M.C.C.))

The purpose of this publication is to inform Ukrainian-Canadians that at last we have achieved one of our fondest dreams—a common home and meeting place for those Ukrainian-Canadian students who come from all parts of Canada to the famous University of Toronto for the purpose of gathering the gems of knowledge which are to be found within the portals of this citadel of learning.

At the onset, we wish to express our thanks first of all to those people who have by their moral and material support assisted in the founding of Sheptytsky Institute, and then to those who will in the days to come assume the burdens and responsibilities of this Institute.

Special mention of the role that the Ukrainian Greek-Catholic Youth of Ontario played in the beginning of this enterprise must be made. It was at a convention in Hamilton, Ont., in November, 1944, that the idea of Sheptytsky Institute was crystalized into a reality by the inception of a fund which has since grown into many thousands of dollars.

The home of Sheptytsky Institute is a beautiful edifice situated at 17 Wellesley St. (at Yonge St.) in the heart of Toronto, and only a few minutes' walk from any of the great colleges affiliated with the University of Toronto.

Commencing this fall and for years to come, Ukrainian-Canadian students will come from all parts of Canada to find Sheptytsky Institute a foster home where they will live and study in association with fellow Ukrainian-Canadians and

under the guidance of men, experienced in the problems of students and devoted to the principles of education.

The primary purpose of Sheptytsky Institute is to make it possible for Ukrainian-Canadians living outside of Toronto to study at the University of Toronto.

Often, this is not an easy matter. First of all, the costs of such an education are exceedingly high and can be borne, ordinarily, by a selected few. The policy of Sheptytsky Institute is to bring down these costs to a minimum by providing board, rooms, etc., at the lowest possible prices.

Guidance is something which the new student badly needs on entering a strange city, and perhaps, an even stranger educational institute. Here, the rector and the directors of Sheptytsky Institute, along with older students, will be of the greatest assistance to new students.

Sheptytsky Institute will serve to bring together Ukrainian-Canadian students from all over Canada so that in future days, through understanding so accomplished, the Ukrainian-Canadian public can expect and will obtain better leadership and guidance in affairs of national importance.

Sheptytsky Institute will offer its students an opportunity to learn something of the culture, the language and the traditions of the Ukrainian people.

All these benefits and many more will come to the students and to the Ukrainian-Canadian public through the attendance of our students and future leaders at Sheptytsky Institute, where they shall live in the spirit of christianity according to the teachings of our great Ukrainian Greek-Catholic Church.

SOME DETAILS REGARDING SHEPTYTSKY INSTITUTE

THE LOCATION

Sheptytsky Institute is situated at 17 Wellesley Street (at Yonge Street, the main thoroughfare of Toronto) just a few minutes' walk from the heart of the University of Toronto.

THE BUILDING

Erected in the early thirties at a cost of \$35,000, it is three storeys high and made of solid brick. Its present condition is excellent.

THE LAYOUT OF THE BUILDING

On entering, one finds oneself in a large reception hall, panelled in oak. To the left (in front) is the main office. As one proceeds straight ahead, one sees the dining room, and to its left in a very large room which will eventually be the library. Beyond these and to the back are store-rooms and kitchens.

On the second and third floors (the stairs lead from the main hall) are the sleeping quarters—large, beautiful rooms, completely furnished to accommodate two and three students each.

Below the ground floor are the facilities which will be developed into a recreation centre, and which will contain a billiard table, ping-pong tables, radio, and games of all kinds.

ENVIRONMENT

The student will not be lonesome in Toronto. There are over 10,000 Ukrainians in Toronto. There are three beautiful Ukrainian-Catholic churches located across the city. Here,

the student will be in contact with many young Ukrainian-Canadians who share a similar background and with ideas which are very much like his.

PLEASE FILL OUT THIS FORM IF YOU WISH TO HAVE INFORMATION REGARDING ADMITTANCE TO SHEPTYTSKY INSTITUTE.

Date
Name in full (print)
Address
Racial extraction and nationality
To what Church and (or organization) do you belong?
.....

Certificates

	Name of School	Date of Leaving	Diplomas or Degrees
SCHOLASTIC RECORD			
Primary Education
Secondary Education
University Education

REMARKS: (Here, the prospective student may ask for information regarding his choice of course, costs, such as tuition, room, board, etc.)

.....
Address All Correspondence:

(Signature)

THE RECTOR, SHEPTYTSKY INSTITUTE,
17 WELLESLEY ST., TORONTO, ONT.

